

Tjenesten, har været Underkorporal og i sin Tjenestetid, efter sin egen Opfattelse, har paadraget sig en meget slem Sygdom, der falder saa meget tungere paa ham, som han skal leve paa en temmelig kostbar Maade — det er Sukkerfyge, han lider af — og han er uformuende saa vel som hans Forældre. For saa vidt hans Opfattelse maatte være rigtig, og han virkelig har paadraget sig Sygdommen ved sin Tjeneste — jeg beder bemærket: ved sin Tjeneste — har Udvalget ment, at dette fortjener at undersøges, og at der, dersom det maatte bekræfte sig, er Grund til at give ham Understøttelse. Det er altsaa kun en Undersøgelse i denne Retning, Udvalget har tilladt sig at foreslaa. — Indstillingen under Nr. 6 angaar forhenværende Løjtnant Gjetting. Den paagjældende Mand har, som det vil ses, tjent i en meget lang Aarrække i Marinen, idet han egentlig fra sit 10de Aar har tjent der. Hans Sysselsættelse har været meget besværlig; han har maattet staa mange Gange i Vand og Is, da hans Arbejde væsentlig har været ved Pøleværket. Dertil kommer, at han for et Par Aar siden har faaet en Læsion i Hovedet af en Særstang. Hans Hælbred blev derved saa svagt, at han troede ikke længere at kunne udholde Tjenesten, hvorfor han søgte sin Afsted, og, som det fremgaar af de Finantsudvalget forelagte Oplysninger, i den Formening, at han maatte faae Pension. Han fik vel sin Afsted, men ingen Pension. I det Hele er det forekommet Udvalget, at der var noget Uopklaret ved denne Sag og ikke mindst ved hans Afstedgælfelse. Udvalget har derfor ment at burde henvise Andragendet til nærmere Undersøgelse. — Indstillingen under Nr. 13 angaar Maskinspinder Hansens Enke. Det er et Andragende, som Finantsudvalget har behandlet hvert Aar i de sidste Aaringer. Hun har stadig faaet Understøttelse, og efter Udvalgets Formening tilkommer der hende ogsaa en saadan, i Lighed med, hvad f. Ex. tilfalder Enkerne efter Bestillingsmænd ved Straffeanstalterne o. Lign. Man har derfor ment, at det var bedre, at der en Gang for alle blev tilstaaet hende en vedvarende aarlig Understøttelse. Naar der tilspies „større“, er det ikke Meningen, at Understøttelsen i og for sig skulde være stor, kun større end den, der hidtil er hende udbetalt, idet hun kun har faaet 20 Kr. i de sidste Aar. Det er en saa ringe Understøttelse, at man har ment, at den burde være noget større.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Indstillingen under Nr. 3 gaar jo, hvad der ogsaa er nærmere paavist af den ærede Ordfører, ud paa en næiere Undersøgelse, ikke alene af den paagjældende Andragers Sundhedstilstand, men ogsaa af, hvorvidt han har paadraget sig sin Sygdom ved sin Tjeneste. Der skal fra min Side ikke være Noget til Hinder for, at en saadan nærmere Undersøgelse bliver foretagen, men jeg tror,

at det vil stille sig meget tvivlsomt, om man derved vil kunne opnaa nogenformelt afgjørende Bæthed for, hvorledes og hvorved den Paagjældende har paadraget sig sin Sygdom. Det er jo ved mange Sygdomme meget vanskeligt at konstatere, hvad der har været Aarsagen til dem, men navnlig er det ved en Sygdom af denne Art næsten ugjortigt at naae nogen positiv Sikkerhed i denne Henseende. Smidertid skal der, som sagt, ifølge Andragendet blive foretaget den fornødne Undersøgelse. — Med Hensyn til Indstillingspunktet under Nr. 6 har den ærede Ordfører udtalt, at det efter de Oplysninger, som forelaa Udvalget, maatte anses for godtgjort, at den Paagjældende havde staaet i den Formening, da han indgav sin Ansøgning om Afsted, at denne vilde blive ham bevilget med Pension. Jeg kjender ikke de Oplysninger, som have foreligget det meget ærede Udvalg i den Henseende, men jeg skal dog tillade mig at betvivle, at den Paagjældende kunde staa i denne Formening. Han kan ved sin lange Tjenestetid i Marinen vistnok ikke være forbleven uvidende om, at Folk af hans Stilling ved Marinen for at kunne være sikre paa at faae Pension ved deres Afsted maa godtgjøre, at Afstedens har fundet Sted paa Grund af Svagbed og Ubygghed til Tjenesten. Forøvrigt skal jeg gjerne lade Forholdet nærmere undersøge, og skulde jeg da komme til det Resultat, at Meget taler for at tilstaa ham en saadan Understøttelse, skal der heller ikke fra min Side være Noget i Veien for at give den. I saa Henseende have vi jo ogsaa Præcedenter fra tidligere Tid, idet et Andragende, som for et Par Aar siden gik gennem Folkethingets Finantsudvalg blev henvist til Marineministeren angaaende en forhenværende Skibsbygger, førte til, at der blev tilstaaet ham Understøttelse. — Det sidste Indstillingspunkt, der foreligger, er det under Nr. 13, og angaar Andragendet fra Enken Marthe Amalie Hansens. Dette Andragende foreslaar Udvalget henvist til Krigsministeren, og den ærede Ordfører udtalte, at man haabede, at dette maatte føre til, at der blev tillagt hende en større aarlig Understøttelse, idet den ærede Ordfører tillige gav en nærmere Forklaring af, hvorledes Udtrykket „større“ skulde forstås. Jeg skal med Hensyn til dette Andragende bemærke, at en Minister virkelig er temmelig vanskelig stillet lige over for den Slags Andragender, naar der ikke kan fastslaaes bestemte Regler, hvorefter man skal gaa ved Afgjørelsen. Etillingen bliver endnu vanskeligere, naar ved Revisionen af Statsregnskabet Ministerens Tilbelen af Understøttelser bliver kritiseret, og naar man ved Andragendernes Behandling i Folkethinget betragter dem den ene Gang paa een Maade og i den følgende Samling paa en anden Maade. Det bliver da saa meget vanskeligere at træffe retfærdige Afgjørelser af de forskellige Andragender, der indkomme til Ministeriet. Jeg skal med Hensyn til den paagjældende